

Exemplul 1.1. Se considera un **sistem de reglare a nivelului h** într-un rezervor 1, fig. 1.52

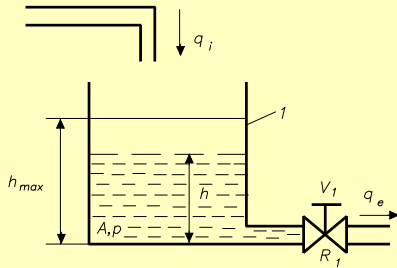

Fig. 1.52

- debitul de intrare q_i [kg/-sec.];
- debitul de iesire q_e

- densitatea lichidului ρ [kg/m³]
- aria sectiunii transversale A [m²]

Cu legea conservarii masei se obtine

$$A \rho \dot{h}(t) = q_i(t) - q_e(t). \quad (1.131)$$

Pentru curgere laminara debitul de iesire $q_e(t)$ se determina cu relatia

$$q_e(t) = \frac{p(t)}{R_l} = \frac{\rho g h(t)}{R_l} \quad (1.132)$$

unde $p(t)$ este presiunea hidrostatica la baza rezervorului; g este acceleratia gravitacionala [m/s²];

Înlocuind $q_e(t)$ din (1.132) în relatia (1.131) se obtine

$$A \rho \dot{h}(t) + \frac{\rho g h(t)}{R_l} = q_i(t) \quad \text{respectiv} \quad T_l \dot{h}(t) + h(t) = k_p q_i(t); \quad T_l = \frac{A R_l}{g}; \quad k_p = \frac{R_l}{\rho g}.$$

Un sistem dinamic asociat acestui proces considera ca:

$x = h$ - **marimea de stare**; $u = q_i$ - **marimea de intrare** ;

$y = x = h$ - **marimea de iesire**. Se introduc multimile:

$\mathbf{T} \subseteq \mathbf{R}$, multimea valorilor timpului t ,

$\mathbf{U} = [\alpha, \beta] \subset \mathbf{R}$, α si β sunt valorile minima si respectiv maxima ale debitului de intrare q_i ,

$\mathbf{\Omega}$ - multimea functiilor continue definite pe $\mathbf{T} \subseteq \mathbf{R}$ cu valori în $\mathbf{U}$,

$\mathbf{X} = [0, h_{max}]$, h_{max} -limita maxima a nivelului,

$\mathbf{Y} = \mathbf{X}$, multimea valorilor marimii de iesire,

$\mathbf{\Gamma}$ - multimea functiilor continue definite pe $\mathbf{T} \subseteq \mathbf{R}$ cu valori în $\mathbf{Y}$

Solutia ecuatiei (1.134) este formata din doua componente

$$h(t) = h_l(t) + h_f(t). \quad (1.135)$$

Componenta libera $h_l(t)$ este solutia ecuatiei omogene

$$T_1 \dot{h}(t) + h(t) = 0. \quad h_l(t) = C e^{-\frac{t}{T_1}}. \quad (1.137)$$

Componenta fortata $h_f(t)$ se deduce prin metoda variatiei constantei rezultând

$$h_f(t) = \frac{k_p}{T_1} \int_{\tau}^t e^{-\frac{(t-\sigma)}{T_1}} q_i(\sigma) d\sigma. \quad (1.138)$$

Înlocuind (1.137) si (1.138) în (1.135) rezulta

$$h(t) = C e^{-\frac{t}{T_1}} + \frac{k_p}{T_1} \int_{\tau}^t e^{-\frac{(t-\sigma)}{T_1}} q_i(\sigma) d\sigma. \quad (1.139)$$

Constanta de integrare C se determina impunând ca $h(t)$ din (1.139) sa satisfaca conditia initiala $h(\tau) = h_\tau$. Se obtine

$$h(\tau) = C e^{-\frac{\tau}{T_1}} = h_\tau; C = h_\tau e^{\frac{\tau}{T_1}}. \quad (1.140)$$

Înlocuind C din (1.140) in (1.139) se obtine $h(t)$

$$h(t) = h_\tau e^{-\frac{(t-\tau)}{T_1}} + \frac{k_p}{T_1} \int_{\tau}^t e^{-\frac{(t-\sigma)}{T_1}} q_i(\sigma) d\sigma. \quad (1.141)$$

Se defineste functia de tranzitie a starilor

$$\varphi(t, \tau, x_\tau, \omega) = h(t) = x(t). \quad (1.142)$$

Functia $f(t, x(t), u(t))$ rezulta din ecuatiea (1.134) care se poate scrie astfel

$$\dot{h}(t) = -\frac{1}{T_1} h(t) + \frac{k_p}{T_1} q_i(t) \quad \dot{x}(t) = -\frac{1}{T_1} x(t) + \frac{k_p}{T_1} u(t) = f(t, x(t), u(t)). \quad (1.143)$$

Funcția de ieșire $g(t, x(t))$ este

$$g(t, x(t)) = x(t) = h(t) = y(t). \quad (1.144)$$

Funcția de tranziție a stărilor dată de relația (1.142), cu $h(t)$ din (1.141) satisface proprietățile

- de directivitate: este definită pentru $t \geq \tau$,
- de consistență: pentru $t = \tau$; $h(\tau) = h_\tau$;
- de compozabilitate:

$$\varphi(t_3, t_1, x(t_1), \omega) = \varphi(t_3, t_2, \varphi(t_2, t_1, x(t_1), \omega), \omega). \quad (1.145)$$

$$\varphi(t_3, t_1, x(t_1), \omega) = h(t_1) e^{-\frac{t_3-t_1}{T_1}} + \frac{k_p t_3}{T_1 t_1} \int e^{-\frac{t_3-\sigma}{T_1}} q_i(\sigma) d\sigma$$

$$\varphi(t_2, t_1, x(t_1), \omega) = h(t_1) e^{-\frac{t_2-t_1}{T_1}} + \frac{k_p t_2}{T_1 t_1} \int e^{-\frac{t_2-\sigma}{T_1}} q_i(\sigma) d\sigma$$

$$\begin{aligned} \varphi(t_3, t_2, \varphi(t_2, t_1, x(t_1), \omega), \omega) &= \varphi(t_2, t_1, x(t_1), \omega) e^{-\frac{t_3-t_2}{T_1}} + \frac{k_p t_3}{T_1 t_2} \int e^{-\frac{t_3-\sigma}{T_1}} q_i(\sigma) d\sigma = \\ &= h(t_1) e^{-\frac{t_3-t_1}{T_1}} + \frac{k_p t_3}{T_1 t_1} \int e^{-\frac{t_3-\sigma}{T_1}} q_i(\sigma) d\sigma = \varphi(t_3, t_1, x(t_1), \omega). \end{aligned}$$

1.5.3. Tipuri de sisteme dinamice

1. Sisteme dinamice liniare și neliniare

Definiția 1.4. - Un **sistem dinamic** Σ (neted sau discret) se numește **liniar** dacă:

- a) **funcția f** este **liniară în x și u** , adică

$$f(t, x, u) = A(t)x(t) + B(t)u(t) \quad (1.165)$$

1.5.3. Tipuri de sisteme dinamice

- ▶ **b) funcția g este liniară** în x , adică

$$g(t, x) = C(t)x(t) \quad (1.166)$$

cu $C(t) \in \mathbf{R}^{p \times n}$, (continua dacă $t \in \mathbf{R}$);

Funcția de tranziție a stărilor $\varphi(t, \tau, x_\tau, \omega)$ este o aplicație liniară în argumentele x, ω .

$$\begin{aligned} \varphi(t, \tau, c_1 x_{1\tau} + c_2 x_{2\tau}, c_1 \omega_1 + c_2 \omega_2) &= c_1 \varphi(t, \tau, x_{1\tau}, \omega_1) + c_2 \varphi(t, \tau, x_{2\tau}, \omega_2) \\ \varphi(t, \tau, c x_\tau, c \omega) &= c \varphi(t, \tau, x_\tau, \omega). \end{aligned} \quad (1.167)$$

Dacă funcțiile **f** și **g** nu sunt liniare, atunci **sistemul dinamic** se numește **neliniar**

2. Sisteme dinamice invariante sau variabile în timp

- ▶ **Definiția 1.5. Un sistem dinamic** (neted sau discret) se numește **invariant în timp** (constant) dacă

$$\begin{aligned} f(t, x(t), u(t)) &= f(x(t), u(t)) \\ g(t, x(t)) &= g(x(t)) \end{aligned} \quad (1.168)$$

adică **timpul t nu apare explicit în funcțiile f, g .**

În cazul sistemelor liniare (1.165), (1.166) f și g devin

$$\begin{aligned} f(x(t), u(t)) &= A x(t) + B u(t) \\ g(x(t)) &= C x(t) \end{aligned} \quad (1.169)$$

cu A, B, C matrici constante de dimensiuni corespunzătoare.

Dacă funcțiile **f** și/sau **g** depind explicit de timp, atunci sistemul se numește **variant în timp**.

3. Sisteme dinamice cu parametri concentrati si cu parametri distribuiti

- ▶ In cadrul unui sistem dinamic Σ în care se pune în evidenta o **singura variabila independenta** - timpul t - **sistemul dinamic Σ se numeste cu parametri concentrati**. Sistemele netede (continue în timp) sunt descrise de ecuatii diferentiale ordinare, iar sistemele discrete sunt descrise de ecuatii cu diferente.
- ▶ In cadrul sistemului, în care pe lângă **variabila timp t** se pune în evidenta si o **alta variabila independenta**, de exemplu o **variabila spatia**la, atunci sistemul dinamic Σ se numeste **cu parametri distribuiti**.

4. Sisteme dinamice deterministe si stocastice

Daca toate **semnalele** din cadrul unui sistem Σ sunt **semnale deterministe sistemul** dinamic Σ se numeste **determinist**.

Daca cel puțin **un semnal** din cadrul unui sistem Σ este un **semnal stocastic** atunci **sistemul** Σ se numeste **stocastic**.

5. Sisteme dinamice liniare, finit dimensionale si netede variante in timp

Teorema 1.1. Un sistem dinamic liniar, finit dimensional si neted Σ este descris de **ecuatii vectorial-matriciale** de forma

$$\begin{aligned}\dot{x}(t) &= A(t)x(t) + B(t)u(t) \\ y(t) &= C(t)x(t)\end{aligned}\quad (1.171)$$

$$x = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \cdot \\ \cdot \\ \cdot \\ x_n \end{bmatrix}; u = \begin{bmatrix} u_1 \\ u_2 \\ \cdot \\ \cdot \\ \cdot \\ u_m \end{bmatrix}; y = \begin{bmatrix} y_1 \\ y_2 \\ \cdot \\ \cdot \\ \cdot \\ y_p \end{bmatrix}$$

(1.172)

Unde **x**, **u**, **y** sunt respectiv **vectorul de stare**, **vectorul de intrare (de comanda)** si **vectorul de iesire**,

$$A(t) = \begin{bmatrix} a_{11}(t) & \cdot & \cdot & \cdot & a_{1n}(t) \\ a_{21}(t) & \cdot & \cdot & \cdot & a_{2n}(t) \\ \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot \\ \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot \\ a_{n1}(t) & \cdot & \cdot & \cdot & a_{nn}(t) \end{bmatrix} \quad B(t) = \begin{bmatrix} b_{11}(t) & \cdot & \cdot & \cdot & b_{1m}(t) \\ b_{21}(t) & \cdot & \cdot & \cdot & b_{2m}(t) \\ \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot \\ \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot \\ b_{n1}(t) & \cdot & \cdot & \cdot & b_{nm}(t) \end{bmatrix}$$

$$C = \begin{bmatrix} c_{11}(t) & \cdot & \cdot & \cdot & c_{1n}(t) \\ c_{21}(t) & \cdot & \cdot & \cdot & c_{2n}(t) \\ \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot \\ \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot \\ c_{p1}(t) & \cdot & \cdot & \cdot & c_{pn}(t) \end{bmatrix}$$

$A(t)$ - matricea sistemului (de evolutie), $B(t)$ - matricea intrarii (de comanda) si $C(t)$ - matricea iesirii (de observare).

Demonstratie - Utilizând proprietatea de liniaritate a functiei de tranzitie a starilor si considerând în relatia (1.167):

$c_1 = c_2 = 1$, $x_1 = x_\tau$, $x_{2\tau} = 0$, $\omega_1 = 0$, $\omega_2 = \omega$ se obtine

$$\varphi(t, \tau, x_\tau, \omega) = \varphi(t, \tau, x_\tau, 0) + \varphi(t, \tau, 0, \omega). \quad (1.174)$$

$\varphi(t, \tau, x_\tau, 0)$ componenta libera - caracterizeaza regimul liber

$\varphi(t, \tau, 0, \omega)$ componenta fortata - caracterizeaza regimul fortat sau permanent

$$\varphi(t, \tau, x_\tau, 0) = \phi(t, \tau) x_\tau = \phi(t, \tau) x(\tau) \quad (1.175)$$

$$\varphi(t, \tau, 0, \omega) = \phi_\omega(t, \tau) \omega$$

$\Phi(t, \tau)$ este o matrice ($n \times n$) numita **matrice de tranzitie**.

$\Phi_\omega(t, \tau)$ este un **operator liniar integral** exprimabil printr-o matrice ($n \times m$).

$$\begin{aligned}\dot{x}(t) &= \dot{\phi}(t, \tau, x_\tau, \omega) = f(t, \phi(t, \tau, x_\tau, \omega), u(t)) = \\ &= f(t, x(t), u(t)) = A(t)x(t) + B(t)u(t)\end{aligned}\quad (1.177)$$

Pentru $\omega(t) = 0$, ($u(t) = 0$) din (1.174), (1.177) rezulta

$$\phi(t, \tau, x_\tau, 0) = f(t, x(t), 0).$$

$$f(t, x(t), 0) = \dot{\phi}(t, t) x(t) = A(t) x(t)$$

$$A(t) = \dot{\phi}(t, t) \quad (1.181)$$

Se considera conditia initiala $x(\tau) = x_\tau = 0$ si din (1.176) - (1.178) rezulta

$$\dot{\phi}(t, \tau, 0, \omega) = \frac{d}{dt} [\phi_\omega(t, \tau) \omega] = f(t, x(t), u(t)) = A(t)x(t) + B(t)u(t). \quad (1.182)$$

Pentru $\tau = t$, $x(t) = 0$ si $\omega(t)$ se reduce la o valoare punctuala din tot intervalul pe care-l reprezinta; astfel din (1.182) se obtine relatia

$$f(t, 0, u(t)) = B(t)u(t) \quad (1.183)$$

de unde se determina matricea $B(t)$ de dimensiuni $n \times m$.

Functia de iesire g fiind liniara în raport cu x se poate scrie

$$y(t) = g(t, x(t)) = C(t)x(t). \quad (1.184)$$

Din (1.184) se obtine matricea $C(t)$ de dimensiuni $p \times n$.
Daca vectorul de comanda $u(t)$ influenteaza direct
iesirea $y(t)$ ecuatiile (1.171) ale unui sistem dinamic liniar
neted finit dimensional, devin

$$\dot{x}(t) = A(t)x(t) + B(t)u(t) \quad (1.185)$$

$$y(t) = C(t)x(t) + D(t)u(t)$$

unde $D(t)$ este o matrice
 $p \times m$ de forma

$$D(t) = \begin{bmatrix} d_{11}(t) & \dots & d_{1m}(t) \\ d_{21}(t) & \dots & d_{2m}(t) \\ \dots & \dots & \dots \\ d_{p1}(t) & \dots & d_{pm}(t) \end{bmatrix}$$

(1.186)

Integrând ecuatia diferentiaala din (1.185) se obtine

$$x(t) = x(\tau) + \int_{\tau}^t [A(\sigma)x(\sigma) + B(\sigma)u(\sigma)]d\sigma \quad (1.186)$$

Presupunând $u(t)$ si $x(\tau)$ cunoscute în fig. 1.54 se reprezinta
schema bloc structurala asociata unui sistem dinamic liniar
neted.

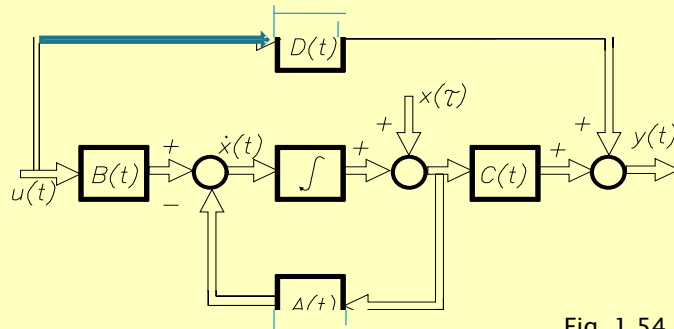

Fig. 1.54

7. Sisteme dinamice liniare, finit dimensionale, invariante in timp

- **Teorema 1.2.** Un sistem dinamic liniar finit dimensional Σ este invariant în timp dacă și numai dacă matricile A , B , C , din (1.171) sunt constante. Deci pentru sistemele continue (netede) ecuațiile sistemului (1.171) devin

$$\begin{aligned}\dot{x}(t) &= A x(t) + B u(t) \\ y(t) &= C x(t); \quad t \in R\end{aligned}\tag{1.188}$$

Pentru sistemele liniare netede invariante în timp funcția de tranziție φ are proprietatea

$$\varphi(t, \tau, x, \omega) = \varphi(t + \theta, \tau + \theta, x_\tau, z^{-\theta} \omega) \quad \theta \in T \tag{1.190}$$

unde z^θ este operatorul care definește operația de translație pe mulțimea Ω :

$$z^{-\theta}: \omega \rightarrow \omega^* \quad \omega^*(t) = \omega(t - \theta) \tag{1.191}$$

Soluția ecuației diferențiale (1.171) se poate determina prin metoda variației constante și are forma

$$x(t) = \phi(t, \tau) x(\tau) + \int_{\tau}^t \phi(t, \sigma) B(\sigma) u(\sigma) d\sigma = \varphi(t, \tau, x_\tau, \omega) \tag{1.192}$$

Pentru $\omega = 0$ ecuația diferențială (1.171) se reduce la ecuația omogenă

$$\dot{x}(t) = A(t) x(t)$$

care are soluția:

$$x(t) = \varphi(t, \tau, x_\tau, 0) = \Phi(t, \tau) x(\tau) \tag{1.194}$$

În baza proprietatii de invarianta (1.190) a functiei de tranzitie a starilor se pot scrie relatiile

$$\begin{aligned}x(t) &= \varphi(t, \tau, x_\tau, 0) = \varphi(t + \theta, \tau + \theta, x_{\tau + \theta}, 0) \\ \Phi(t, \tau)x(\tau) &= \Phi(t + \theta, \tau + \theta)x(\tau + \theta) = \Phi(t + \theta, \tau + \theta)x(\tau) \\ \Phi(t, \tau) &= \Phi(t + \theta, \tau + \theta)\end{aligned}\quad (1.195)$$

Pentru $\theta = -\tau$ rezulta $\Phi(t, \tau) = \Phi(t - \tau, 0)$

Relatia (1.194) devine $x(t) = \Phi(t - \tau, 0)x(\tau)$

Solutia (1.197) trebuie sa verifice ecuatia omogena (1.193).

$$\begin{aligned}\frac{dx(t)}{dt}\Big|_{\tau=t} &= \frac{d}{dt} [\Phi(t - \tau, 0)x(t)]\Big|_{\tau=t} = \frac{d\Phi(t - \tau, 0)}{dt}\Big|_{\tau=t} \cdot x(t) = A(t)x(t) \\ A(t) &= \frac{d}{dt} [\Phi(t - \tau, 0)]\Big|_{\tau=t} = \text{const.}\end{aligned}\quad (1.199)$$

Pentru a arata ca $B(t) = \text{constant}$, se presupune ca $x_\tau = 0$ si ca intrarea a fost translata în timp conform relatiei (1.191)

$$\begin{aligned}\varphi(t, \tau, 0, \omega) &= \varphi(t + \theta, \tau + \theta, 0, z^{-\theta} \cdot \omega) \\ \int_{\tau}^t \Phi(t, \sigma)B(\sigma)u(\sigma)d\sigma &= \int_{\tau + \theta}^{t + \theta} \Phi(t + \theta, \sigma)B(\sigma)u(\sigma - \theta)d\sigma \\ \int_{\tau}^t \Phi(t - \sigma, 0)B(\sigma)u(\sigma)d\sigma &= \int_{\tau + \theta}^{t + \theta} \Phi(t + \theta - \sigma, 0)B(\sigma)u(\sigma - \theta)d\sigma\end{aligned}$$

Prin schimbarea de variabila $\sigma - \theta = \sigma'$, se obtine

$$\begin{aligned}\int_{\tau}^t \Phi(t - \sigma, 0)B(\sigma)u(\sigma)d\sigma &= \int_{\tau}^t \Phi(t - \sigma, 0)B(\sigma + \theta)u(\sigma)d\sigma \\ \int_{\tau}^t \Phi(t - \sigma, 0)[B(\sigma) - B(\sigma + \theta)]u(\sigma)d\sigma &= 0\end{aligned}\quad (1.202)$$

Produsul de convolutie sa fie nul, trebuie ca unul din factori sa fie identic nul

Pentru ca $\Phi(t - \sigma, 0) \neq 0$, $u(\sigma) \neq 0$ pentru $\sigma \in [\tau, t]$ rezulta ca

$$B(\sigma) = B(\sigma + \theta) \quad \text{Pentru } \sigma = t \text{ si } \theta = -t \text{ se obtine}$$

$$B(\sigma) = B(0) = ct \quad (\forall)t \in T \quad (1.204)$$

Functia de iesire, $g(t, x)$ nu depinde explicit de timp

$$C(t) = C = ct \quad (1.205)$$

1.5.4. Proprietatile interne ale sistemelor dinamice

Proprietatile interne fundamentale **ale sistemelor dinamice** sunt: a) **observabilitatea**; b) **controlabilitatea**; c) **stabilitatea**; d) **adaptabilitatea**; e) **identificabilitatea**; f) **structurabilitatea**.

a) Observabilitatea

Definitia 1.7. Un sistem dinamic este de stare observabila, daca pe baza cunoasterii intrarii

$$\omega(t) \in \Omega$$

si a iesirii $\gamma(t) \in \Gamma$ se poate determina starea $x(t) \in \mathbf{X}$

$$\omega(t) \rightarrow x(t), [\tau, t] \subset T, \Pi_t \omega(t) = u(t)$$

$$x(t) \rightarrow \gamma(t), [\tau, t] \subset T, \Pi_t \gamma(t) = y(t)$$

b) Controlabilitatea

Definitia 1.8. Un sistem dinamic este de stare controlabila daca exista comenzi $\omega(t)$, care realizeaza tranzitia starii $x(t)$ din orice stare initiala $x(\tau)$ în orice stare finala $x(t_f)$, în intervalul de timp finit $[\tau, t_f]$.

c) Stabilitatea

Definitia 1.9. Stabilitatea reprezinta proprietatea unui sistem, care fiind perturbat dintr-o stare de echilibru stationar, revine dupa disparitia cauzei în aceeași stare de echilibru în mod natural. Notiunea de stare de echilibru stationar folosita aici este similara celei din mecanica.

d) Adaptabilitatea

Definitia 1.10. Un sistem dinamic este adaptabil daca se poate evidenta în interiorul lui o variabila α care admite pentru $t \in \mathcal{T}$ o variatie conform unei legi impuse η_1 . Variabila α se numeste *de adaptare* iar functia η_1 se numeste *criteriu de adaptare*

e) Identificabilitatea

Definitia 1.11. Un sistem este identificabil daca se poate evidenta în interiorul lui o variabila β , masurabila pentru $t \in \mathcal{T}$, numita de *identificare* care conform unui criteriu η_2 , sa ofere o imagine asupra proprietatilor sale interne, respectiv asupra structurii si parametrilor sai.

f) Structurabilitatea

Definitia 1.12. Pentru a evidenta o structura, un sistem dinamic este discretizat într-un ansamblu de parti numite **elemente** sau **subsisteme legate functional** astfel încât sa respecte tranzitia **cauzala intrare-iesire**: $\omega \rightarrow \gamma$.

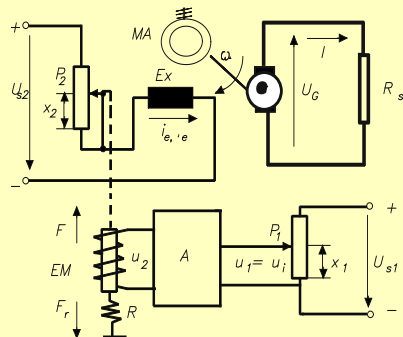
Definitia 1.13. Se numesc subsisteme de baza sau elemente de baza sistemele cele mai reduse din punct de vedere al variabilei de stare si care nu mai pot fi descompuse.

1.5.5. Clasificarea sistemelor dinamice

- ▶ Clasificarea sistemelor dinamice – după criterii:
- ▶ a) după **structura**, b) după **adaptabilitate**
- ▶ O **structura fundamentală** reprezintă o **reuniune de elemente de bază, cu proprietăți impuse**. Aceste proprietăți nu se regăsesc în elementele de bază, ci în **reuniunea lor**.
- ▶ Se deosebesc **două grupe de sisteme dinamice**:
- ▶ a) **sisteme dinamice cu structură deschisă** ;
- ▶ b) **sisteme dinamice cu structură închisă**.

- ▶ **Sisteme dinamice cu structură deschisă** - sunt constituite prin **reuniunea de elemente de bază cuplate funcțional astfel ca mărimea de intrare a oricărui element să nu fie influențată de mărimea sa de ieșire**, direct sau indirect.

Din această categorie fac parte : a₁) sistemele de *comanda automată* ; a₂) sistemele de *compensare automată*

a₁) Sistemele de comandă automată sunt sisteme care **reacționează numai la modificările mărimii de intrare**.

Generator de
curent continuu

Fig.1.55

Rotorul G al generatorului - antrenat de motorul asincron *MA* cu o viteza unghiulara $\omega = constant$. Înfășurarea de excitație a generatorului este parcursă de curentul i_e , care produce fluxul magnetic Φ_e . Curentul i_e depinde de valoarea rezistenței variabile, realizată cu potentiometrul P_2 , determinată de poziția x_2 a cursorului acestuia, rigidizat cu armatura mobilă a electromagnetului *EM*. Deplasarea acestei armături depinde de diferența dintre forța F dezvoltată de electromagnet și forța F_r a resortului *R*. În funcție de poziția x_1 a cursorului potentiometrului P_1 se obține tensiunea $u_i = u_1$ care este amplificată de amplificatorul *A*. Tensiunea de ieșire a amplificatorului, u_2 , alimentează înfășurarea electromagnetului *EM* care produce forța F .

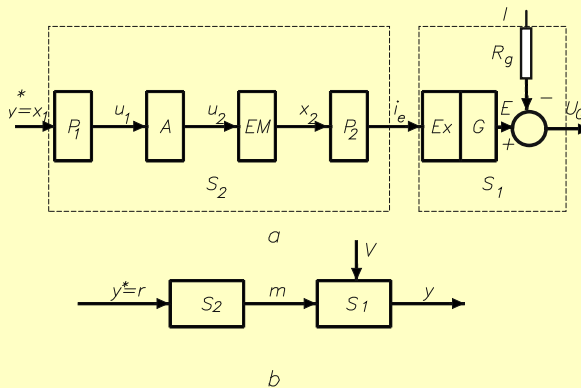
În înfășurarea rotorică a generatorului se induce o tensiune electromotoare E , care determină un curent I ce parcurge această înfășurare de rezistență R_g și rezistența de sarcină R_s . Tensiunea la bornele generatorului U_G , constituie mărimea de ieșire a sistemului, $U_G = y$, și este dată de relația

$$U_G = E - R_g I = k\Phi_e\omega - R_g I = C_e\Phi_e - R_g I$$

unde: k, C_e sunt constante de proporționalitate

Prin deplasarea x_1 a cursorului potentiometrului P_1 se impune valoarea dorită y a mărimii de ieșire, deci a tensiunii U_G

Schema care ilustreaza transferul informational al acestui sistem

(1.56)

Acest sistem are o structura deschisa pentru ca marimea de iesire nu influenteaza în nici un fel marimea de intrare în oricare din elementele sistemului.

În schema bloc se pun în evidență **doua subsisteme înseriate** reprezentate în fig. 1.56.b : **S_1 - subsistemul principal (condus)** asigura dependentă marimii de iesire y de marimea de execuție m ; **S_2 - subsistemul de comanda** asigura dependentă marimii de execuție m de marimea de intrare în sistem, care este marimea impusa (dorita) y^* (sau de referință r).

Asupra subsistemelor S_1 și S_2 acționează deseori și alte **marimi exterioare** (de exemplu v în fig. 1.56.b) care, au de obicei, un **caracter perturbator**.

În cazul generatorului - marimea perturbatoare este curentul I . Tensiunea U_G scade la creșterea curentului I datorită caderii de tensiune pe rezistența R_g a rotorului, conform relației (1.206).